

Una situació dominant semblant ha estat prevista per a la plataforma sobre la qual s'assenta el futur pavelló d'esports i per a la plaça d'accés.

Una esplanada al llarg del límit de ponent del parc serveix per a varada d'embarcacions i per a la ubicació de la infraestructura que no té cabuda dins de les instal·lacions del Club de Natació en la celebració d'esdeveniments nàutics esportius d'una certa envergadura.

Pel que fa a l'ús dels sectors triangulars, la diferència d'alçada i de color de la vegetació que s'hi plantarà suggerirà un tipus d'apropiació o un altre. El cas de la prada segada convidarà a fer-ne un ús més lúdic i directe. En el cas de la prada natural sense segar i amb sembra de flor de temporada l'ús haurà de ser més contemplatiu.

Finalment, caldria fer esment al sector d'aiguamoll que, conceptualment, es genera en el moviment de registre o lliscat de l'eix central. Aquesta àrea, consistent en una làmina d'aigua amb vegetació de terreny humit, és una reminiscència de l'estany i introdueix dins el parc el frescor de l'aigua i el paisatge de la ribera.

De la mateixa manera que el tractament de superfícies, la vegetació abona el discurs conceptual que ha servit de justificació per a l'ordenació del parc. S'ha tingut especial cura d'emprar espècies vegetals autòctones o de fàcil aclimatació al microclima especial de l'entorn de l'estany i els materials de paviment i mobiliari reproduïen els que, en altres indrets més propers a la ciutat, han estat superposats al territori al llarg dels anys i han esdevingut part del paisatge.

La ubicació de cadascuna de les espècies vegetals ha estat pensada d'acord a una certa zonació esquemàtica, que lligaria les zones més inundades i de nivell freàtic més alt pròximes a l'estany amb la part de cota més alta, en direcció a la carretera d'Olot. A partir de la vegetació d'aiguamoll prevista a l'àrea inundada, a l'extrem nord de l'eix central, successivament es desenvoluparia el bosc de ribera i, al final, l'alzinar mediterrani. El contrast de colors de flor i fulla en els canvis estacionals ha estat sempre al fons de la recerca.

A les zones inundades hi trobaríem el canyís, la balca, la mansega, el lliri groc

i d'altres que correspondrien al parc humit i a la jonquera humida. A més, podrien trobar-se representants del potencial bosc de ribera com el saule i d'altres espècies de salzes.

A les esplanades obertes s'hi utilitzaran plantes del país com gramínies, trèbol i d'altres, tant als prats que s'han de segar com als que es deixaran créixer. Està previst de sembrar aquests darrers amb flors.

Pel que fa a l'arbrat, està previst plantar els passeigs transversals amb una doble filera de pollancre i verns que donarà l'alternància de formes i de colors que es busca. L'àrea de picnic quedarà ombrejada per àcers, que adquireixin unes tonalitats rogenques espectaculars a la tardor que contrastarà amb la foscor dels roures que ombregen l'àrea d'aparcament. Els plàtans es respecten a les línies actualment existents: al damunt de la mota, en doble filera, i al llarg de la carretera d'Olot, que caldrà completar.

RAMON FORCADA i PONS
Arquitecte

